

obrnjen na smoter, ki presega poškodovanje kakor n. pr. da se činitelj obogati. Ker torej prva sodnija, opiraje se na svoje napačne prayne nazore, znak hodobnega poškodovanja negira in dejanje, katerega se dolžita zatoženca, kot goljufijo kvalificira, je istina, da se je dejanje o katerem se mora soditi, podvrglo zakonu, ki se ne sme tu vporablјati. Pri tem pa se more še pomisliti, da bi bil tudi potem še žaljen zakon, če bi v zatožbi stoječe dejanje razun znakov delikta po §. 85 kaz. zak. tudi še one goljufije v smislu §§. 197 in 200 kaz. zak. v sebi imelo, ker se v slučajih, kedar jedno in isto dejanje stoji pod mnogimi kazenskimi določili, morajo vporabiti ona zakonita določila, ki zapovedujejo ostrejšo kazen (§. 34 kaz. zak.). Ako se primerjata §§. 202 in 86 kaz. zak., kaznovati se ima nedvomno zločin javnega nasilstva ostreje, ker je pri zadnjem kazen težka ječa, pri prvem pa le ječa.

Raznosti.

(Imenovanje in premeščenje.) Pravni praktikant g. Hinko Frankovič imenovan je avskultantom za Kranjsko. — Sodnijski pristav g. dr. Ivan Pekolj premeščen je iz Paterniona v Maribor d. o. D.

(Josip Piller †.) Umrl je v Ljubljani c. kr. deželne sodnije svetovalec v pokoji Josip Piller v 78. letu svoje starosti.

(Uradni denar ni nadomestljiva reč.) Na Nemškem razposlal se je oblastnijam pred kratkim važen odlok državnega sodišča, vsled katerega je vsaka poraba uradno prejetega denarja v lastni prid uradnikov, izvzemši da se takoj zmenja, izneverjenje tega denarja, jedno, če ima tudi voljo ga koj nadomestiti. Najvišji sodni dvor pravi, da je tem denarjem lastnost nadomestljivosti odvzeta in splošna pravila o izneverjenji nadomestljivih reči imajo pri uraduem izneverjenji le omejeno veljavo.

(Telegrafična prošnja za pomiloščenje.) Pred kratkim prišla je praška „Politik“ zanimiv dogodjaj, ki se je vršil mej brzozavnim uradom v Semlinu in dunajskim dvornim. Po 1. uri popoldne prisopel je upehan znani odvetnik in obče hvaljeni zagovornik v brzozavni urad v Semlinu in prosil, naj bi si dobili direktno zvezo z dunajskim dvorom, ker gre, dejal je, za življenje in smrt. Takoj se je uslišala njegova prošnja in on je oddal na cesarja brzozav naslednjega sodržaja: „Star mož čistega značaja, katerega je tat okradel, sprejel se je s tatom; mož pa je porabil pri tej priliki svoje orožje in ustrelil, a zadel je mesto tatu ženo njegovo, ki se je takoj mrtva zgrudila. Vsled tukaj obstoječega standrechta začelo se je takoj

sodnijsko postopanje in mož se je ravnokar, ob jednej uri popoldne, obsodil v smrt; obsodba izvršila se bode že ob tretjej uri, če Vaše veličanstvo ne usliši moje prošnje, če ne odstrani za ta slučaj standrechta in ta žali dogodjaj ne izroči navadnemu sodnijskemu postopanju: Vaše veličanstvo ne bode izkazalo milosti nevrednežu.“ Direktna zveza z dvorom je bila gotova, dvorni uradnik hitel je ne meneč se za formalnosti takoj sam z odprtim brzojavom v dvorno pisarno in oddal ga je fml. Becku. Cesar pa ni bil na Dunaji, bil je v Brucku na Leithi. Fml. Beck pisal je naglo na cesarja brzojav, kate-rega je urno vzel uradnik soboj. Sedaj je bilo treba hitro in direktno tele-grafično zvezati Bruck z dvorom. Prosta je bila pot, šlo je. Bruck je prejel brzojav, Semlin ostal je zvezan z dvorom in uradnik na Dunaji pripovedoval je v Semlin, kaj se je zgodilo. Mej tem pa je prešla že jedna ura; zago-vornik letal je nemiren po semlinskem uradu, ljudstvo vrelo je na kraj, kjer se ima usmrtiti obsojenec, vsi so bili nemirni in veliko je bilo sočutje za nesrečneža. Glej po 2. uri poroča Bruck v lakoničnem uradnem stilu na-slednje: „Nj. veličanstvo je ravnokar odpotovalo iz Brucka, brzojav se ni mogel več vročiti.“ Strah na dvoru, trepet v Semlinu. Uradnik tekel je zopet v dvorno pisarno, fml. Beck se je prestrašil, a takoj se je odločil in brzojavil v Semlin zagorniku: „Dobite pol ure odloga, Nj. Veličanstvo se ravno pelje iz Brucka v Schönbrunn.“ — Odvetnik hitel je s tem brzojavom k sodnijskemu predsedniku, ki se je podal takoj z zagovornikom v brzojavni urad in nestrpljivo čakal določbe. V Semlinu vladala je velika razburjenost in ta se je električno dalje širila na Dunaj in v Schönbrunn. Bila je 3. ura — delikventa so peljali pod vislice, ljudstvo je oblegalo brzojavni urad, sodnijski predsednik, zagovornik in drugi sodnijski uradniki držali so uro v rokah in šteli minute. Polu štirih je bila ura, odlok je pretekel; sedaj začel je vibri-rati aparat, brzojavilo se je iz Dunaja: „Mož naj se izroči navadnemu sod-nijskemu postopanju, zanj je standrecht odstranjen. Franjo Josip.“ Veliko navdušenje mej navzočimi, veliko veselje mej ljudstvom, ki je cesarju glasne „Živio“ klicalo. Sodnijski predsednik brzojavil je o teh prizorih cesarju in se zahvalil v imenu delikventa, ki je v resnici že pod vislicami stal.

(Književnost.) Jurisprudencya departamentov cyvilnych izby sądowej Warszawskiej z 1. szego półroczá 1879. Zeszyt VI., str. 106. Var-šava 1881.

— Načala ruskago gosudarsvenago (državnega) prava. Spisal profesor petrogradskega vsenčilišča A. Gradovsky. Cena 7 rubljev.

— O značenij i sobiraniij drevnih russkikh juridičeskikh simbolov. Spisal J. Danilov. Petrograd 1880.

— Geist des römischen Rechtes auf den verschiedenen Stufen seiner Entwicklung. Von Rudolf v. Iherzing. Leipzig 1881. Cena 7 M. 50 pf.

— Das österreichische Hypothekenrecht. Von Dr. Adolf Exner. Leipzig 1881.

— Finanzgesetzkunde des österreichischen Kaiserstaates. Von Dr. Justin Blonski. Dva zvezka. Dunaj (Manz) 1880. M. B.

(Slep akceptant menjice.) Vložila se je menjična tožba. Toženec pa je stavil tej tožbi ugovor nasproti, da je slep, torej je menjica ki nosi njegovo ime, neveljavna. Tožitelj je ta ugovor pripoznal, dejal pa je, da ta ugovor ni vzet iz menjičnega prava, torej se tudi pri menjičnih pravih ne sme nanj ozir jemati. Sodnija je odbila tožbo ter odbitje opravičevala tako-le: Ugovor, da je toženec, ki je podpisal menjico, slep in da ne zna niti čitati, niti pisati, sledi v pravem pomenu iz menjičnega prava samega, ker k bistvu menjice kot pismene pogodbe spada, da jo akceptant podpiše. Ker pa ta ugovor iz menjiškega prava samega sledi, treba ni bilo posebnega določila v menjičnem redu o tem, da ni zadosti, da je menjica veljavna, če tretja osoba ime slepčevu njegovo roko vodeč podpiše. Celotna menjiške izjave, ki so se izvršile mesto s podpisom imena le s podkrižanjem ali pa z drugimi znamenji, imajo le takrat menjično moč, če so ta znamenja sodnijsko ali beležniško bila potrjena. To se more toliko bolj tirjati pri menjicah, katere so podpisali slepci s tem, da je tretja osoba pri podpisani vodila njihovo roko. Ne more se misliti, da je zahteval zakonodatelj pri veljavnosti menjiških izjav slepčevih, manj form kot pri veljavnosti izjav takih oseb, ki sicer vidijo, pa ne morejo podpisati svojega imena, bodi si da ne znajo pisati ali iz kojega drugega, mogoče le začasnega uzroka.

(Po „Berl. Ger.-Ztg.“)

VABILO.

S tem listom preteklo je prvo polletje in zatoorej se obračamo do p. n. gospodov naročnikov, da blagovolé o pravem času obnoviti naročnino, če jih je volja list še dalje prejemati, ker ga bomo pošiljali le onim, ki ga naprej plačajo.

Listnica: G. A. H-ik v Z. Hvalo. Kmalu nam pošljite kaj drugega. Naš pozdrav. — G. J. V. v S-u. Tudi to bomo porabili. Hvalo. — Kakor je na drugem mestu povedano, poteka s tem listom naročnina za prvo polletje, zaradi tega smo vsakemu g. naročniku zapisali na zavitek poleg naslova, kolika je njegova naročnina. $\frac{1}{2}$ = naročen za pol leta, $\frac{3}{4}$ = naročen za tričetrt, $\frac{4}{4}$ = naročen za celo leto.